

EL GERMÀ PETIT

JORDI SUNYER
PERIODISTA

L'estrany encant de la transparència

L'home que mossega el gos en el periodisme esportiu ha esdevingut el jugador a qui els informadors jutgen com a "sincer", el que diu les coses "com són", el que fuig del "políticament correcte". El jugador pot acabar ovacionat en la sala de premsa quan les seves respostes són *boccato di cardinale* per al periodisme de declaracions. Admetem en silenci, així, que tòpics, frases buides o respostes tèbies omplen la majoria d'espai.

Iago Aspas Juncal, jove davanter de 24 anys que ha jugat quasi tota la vida al Celta, podria ser un d'aquests. Efectivament, Aspas ha donat peu a fabricar titulars per dir pocavergonya a l'àrbitre Gil Manzano, tres anys més gran que ell, o per declarar-se *antideportivista* abans de l'últim derbi. "Vaig aplaudir la coça de Vágner a Tristán", en referència a un Celta-Deport del 2002 (0-3), va ser més que una frase d'Aspas: es va convertir en munició per atiar una rivalitat que, a Segona, sembla fins i tot més crua.

Quan se supera la fase de la crida d'atenció i es coneix Aspas, però, es coneix en el fons un noi senzill, d'una vila mitjana, de família treballadora i que vol guanyar-se la vida jugant a futbol a l'equip de qui ha assimilat les alegries, poques, i les desgràcies, més.

Iago Aspas és de Moaña, Pontevedra, dinou mil habitants. "És un poble de marisquers que també viu del turisme, però on molta gent treballa en la pesca del musclo. És a quinze quilòmetres de Vigo, i la majoria de la gent és del Celta". Moaña, i a l'altra riba de la ria A Pedra, al fons, aquell ferri que Fernando León de Aranoa va immortalitzar a *Los lunes al sol*. "Moltes vegades he agafat el barco, com diem allà, per anar a Vigo a entrenar, sempre a la tarda. I llavors, sovint, em tornava el pare d'un company. I de fet, encara visc a Moaña. Ja tinc cotxe, i tinc un pis, però s'està molt bé amb els pares".

Els Aspas Juncal són quatre germans, i només un no és futbolista. Ur-

Iago Aspas en un partit de fa dues temporades amb el Celta a Primera. JUAN CARLOS HIDALGO / EFE

belino, *Urbe*, va ser porter de l'Alondras i del Moaña. Jonathan va debutar de blau cel abans que Iago, i el futbol modern l'ha dut a Itàlia, Bèlgica i Xipre. "Els meus pares s'havien de dividir per acompanyar-nos a jugar. El dissabte, algun dia anava amb mi el meu pare i la meua mare anava amb un germà, i la setmana següent canviàvem. Amb el germà gran sempre repetien perquè, com que jugava a Tercera, era l'únic que jugava en diumenge. Ara sóc jo el que acompanyo el

meu pare als entrenaments del Celta, perquè ja està jubilat".

Iago vol jugar, i prou. Ara ho fa de punta en el 4-5-1 dúctil de Paco Herrera, i és el màxim golejador. "Sempre he estat mitja punta però l'any passat ja feia de punta caient a la banda. Jugo on decideix el míster", l'únic tòpic de la seva història. Dir que ets del Celta fins als ulls, en ell, no és cap lloc comú. "Sóc al Celta des dels 8 anys i sempre he lluitat per un escut, per un equip i per triomfar aquí. No m'atu-

raré fins que no ho aconsegueixi. Quan vaig debutar amb dos gols contra l'Alabès, només vaig aportar-hi ganes, el fet de deixar-te la pell defensant l'equip que estimes. El club no m'ha dit si he tingut ofertes. Sé que hi ha hagut interès d'altres clubs, però jo sempre he dit que vull jugar a Primera, sí, però millor amb el Celta". Un somni que, només per voler jugar, es va estar a punt d'esvaïr abans d'hora. "Al'edat de cadet no jugava gaire. Vaig dir als meus pares que volia deixar el Celta i anar-me'n a un altre club. Sabia que perdria un somni, però jo el que volia era jugar. Al final, Javier Maté, que era el director del futbol base del Celta, em va convèncer per quedar-me, i segurament li he d'agrair que sigui on sóc ara. Però encara l'any passat, si no tenia oportunitats, em passava pel cap baixar de categoria i jugar més minuts, perquè és com disfrutes. Jo vull jugar".

Fa només cinc minuts que el mòbil enregistra però Aspas és transparent sempre. "Sóc una persona sincera que va amb la veritat per davant. Sempre hi haurà algú que em criticarà, però si he de dir que un àrbitre és dolent, ho dic, i si després veig que m'he equivocat i he de fer un pas enrere, el faig. No he d'enganyar ningú, i menys a mi mateix. N'hi ha que volen dir només el que vol sentir l'aficionat, però jo no". I quantes vegades a Vigo s'ha experimentat virtualment unint el futbol de Iago i el caràcter més pausat de Jonathan... "Això m'ho han dit sovint, fins i tot els meus pares. Però som persones diferents. I futbolistes molt diferents. Jo sempre he jugat en punta i a ell l'han endarrerit de la banda al mig centre i després al lateral".

El futur se l'imagina, encara, sent el jugador rapaç senzill de Moaña que gaudeix amb el que li agrada. "Tenim un bon planter que nodreix el 60% o 70% de la plantilla. Estic segur que d'aquí un parell d'anys serem a Primera. Jo el que vull és pujar amb el Celta".

I sí, qui escriu i alguns companys del diari que li permeten fer-ho són molt de Iago Aspas.

Iago Aspas
El jugador del Celta es va declarar 'antideportivista' abans del derbi gallec